

Ja són fora les preocupacions per l'obertura del túnel del Cadí

El turisme ha dit «sí» a Ribes

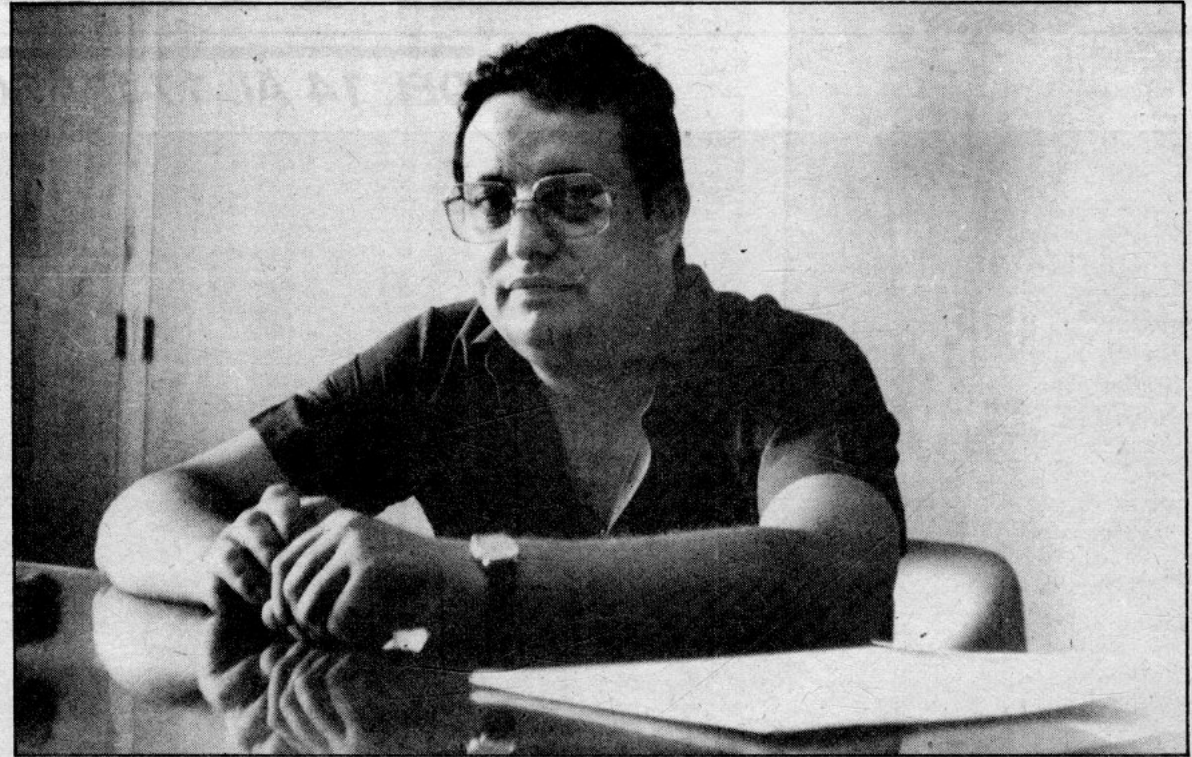
Muntanyes i muntanyes. I més muntanyes. Una vall, el riu Freser, un poble. Ribes. De Freser, és clar. Ripoll ha quedat enrera, més amunt, la ingrata collada de Toses i Puigcerdà. I Núria, que s'endeuina, que s'olora, quasi. Arcàdia d'estiu o d'hivern per als barcelonins de vacances, hàbitat quotidià per als seus dos mil sis-cents habitants de sempre que poc s'admiren del seu paradís rutinari. Un paradís, però, que té els seus problemes, com qualsevol municipi, i també com qualsevol municipi, un consistori que ha d'intentar solucionar-los. A Ribes, el qui seu al despatx de la batllia és Ricard Rodríguez i Sidera, un ribenc casat i amb una filla, que treballa com a agent d'assegurances, i que és un bon coneixedor de tot el que afecta Ribes.

A l'estiu, Ribes de Freser també té visitants, però no pas dels que es carreguen a l'esquena estris d'esquiar. No, els turistes d'estiu es passegen amb parsimònia pels seus carrers o pel passeig arbrat al costat del Freser, amb el vas a la mà, de font en font. Però no cal deixar-se endur per l'anàlisi superficial d'un tomb per la vila. Ribes és també un poble industrial, com el defineix el seu batlle, Ricard Rodríguez: «A Ribes, fins ara, s'ha compaginat el turisme amb la indústria, predominantment tèxtil, en una proporció d'un cinquanta per cent de cada».

A l'agost, Ribes quasi dobla el seu nombre de residents: «Calculem que els mesos d'estiu hi ha cap a quatre mil cinc-cents persones vivint a Ribes. A l'hivern, quan la gent roman aquí el cap de setmana per anar a esquiar, estem sobre les tres mil o tres mil cinc-cents».

L'oferta turística, afirma Ricard Rodríguez, és molt bona actualment: estan ben preparats per realitzar les seves funcions.

Però surava a l'ambient del temor a la baixada de visitants, després de l'obertura del túnel del Cadí, que hom pensava que s'enduria els possibles turistes de muntanya lluny de Ribes. Però aquesta possibilitat no s'ha pas convertit, al capdavall, en realitat: «En principi ens semblava molt preocupant, però després d'un any d'obertura del túnel, es pot fer ja balanç: s'ha perdut, efectivament, una part important del turisme de pas, és a dir, la gent que anava a esquiar a Andorra o a la Cerdanya, per als quals Ribes era una parada obligatòria. Però hem lluitat per mantenir els visitants que se sentien atrets per l'encant mateix de Ribes. I hem notat com aquest juliol s'ha treballat més que no pas els altres anys en el sector turístic». Les mesures que s'han adoptat per assolir aquest fi han estat sobretot una intensa tasca de promoció: «Ha estat una labor de tots, no només de l'Ajuntament. S'han editat fullets informatius, s'ha participat en fires de turisme i hem donat a conèixer la nostra ofer-

ta. A més, el tren cremallera per anar a Núria ha millorat els seus horaris, i s'ha afegit així un nou incentiu per venir a la vall de Ribes».

La temuda crisi turística, doncs, no ha fet els estralls que hom es pensava que faria, i el turisme ha tornat a acudir a Ribes. Un turisme eminentment autòcton: sembla que els estrangers no han descobert encara els encants de la muntanya, i que prefereixen torrar-se a les platges de la Costa Brava. Els que sí que coneixen els atractius de Ribes són els estiuejants provinents de Barcelona, que és la font més important del turisme de la Vall de Ribes, atesa la facilitat de co-

municacions existent entre el Ripollès i la ciutat condal.

MISCEL·LÀNIA D'OBRES I PROJECTES

No és pas el turisme i la seva promoció l'única preocupació de l'Ajuntament de Ribes. També hi ha projectes i obres que han anat responen a les diverses necessitats que s'han creat al municipi. Com el tema de la depuradora: «A causa de diferents problemes, s'ha retardat la seva instal·lació. Hi ha ja l'acord de tirar endavant el projecte dels col·lectors, i també s'ha entrat en tractes amb l'empresa que ho ha de tirar endavant. Estem pendents de la finalització dels pro-

jectes i de la subvenció de la Generalitat, ja que el pressupost és molt elevat, atès que tenim tres rius. Però creiem que l'any que ve es podria començar l'obra».

Queden en el tinter força temes per tractar, com la nova modalitat en la recollida d'escombraries a través del consorci d'abocadors del Ripollès, o les obres que continuen al Casal de Cultura Municipal. O les obres de millora de les Escoles de Ribes. La llista és llarga, però és ben segur que, tan bon punt se solucioni un aspecte, sempre en sorgirà algun altre per millorar, alguna mancança nova per superar. I això és signe de vitalitat en un poble.